

Önkormányzati Képviselőtestület
8296 Monostorapáti, Petőfi u. 123.

Önkormányzati Képviselőtestület
8296 Hegyesd, Zrínyi u. 1.

Önkormányzati Képviselőtestület
8295 Taliándörögd, Petőfi u. 2.

Önkormányzati Képviselőtestület
8294 Kapolcs, Kossuth u. 62.

Önkormányzati Képviselőtestület
8293 Vigántpetend, Kossuth u. 34.

Száma: 302-20/2013.

J e g y z ő k ö n y v

Készült: Monostorapáti Önkormányzat Képviselő-testületének, Hegyesd Önkormányzat Képviselő-testületének, Taliándörögd Önkormányzat Képviselő-testületének, Kapolcs Önkormányzat Képviselő-testületének, Vigántpetend Önkormányzat Képviselő-testületének 2013. október 7-én /hétfőn/ 17.30 órai kezdettel megtartott együttes üléséről.

Helye: Monostorapáti Közös Önkormányzati Hivatal Tanácssterme
Monostorapáti, Petőfi u. 123.

Jelen vannak:

Monostorapáti Önkormányzat Képviselő-testülete

Hárshegyi József	polgármester
Gulyás Erzsébet	alpolgármester 17.45 órától
Egyed Péter	képviselő
Polgár László	képviselő
Sztrik Emilné	képviselő
Wind József	képviselő

Távolmaradását előzetesen bejelentette

Szipőcs Csaba	képviselő
---------------	-----------

Tanácskozási joggal meghívott:

Takács Lászlóné	jegyző
Radács Attila	Bakonykarszt Zrt. műszaki igazgató
Kertész Lajos	Bakonykarszt Zrt. üzemegységvez.

Hegyesd Önkormányzat Képviselő-testülete

Stark Sándor	polgármester
Imre Gabriella	alpolgármester
Fekete Róbertné	képviselő
Somogyi Józsefné	képviselő

Távolmaradását előzetesen bejelentette

Kovács Krisztián	képviselő
------------------	-----------

Taliándörögdi Önkormányzat Képviselő-testülete

Mohos József	alpolgármester
Berki Sándor	képviselő
Inhoff Zoltán	képviselő

Távolmaradását előzetesen bejelentette

Kajdi István	polgármester
Mohos Béláné	képviselő

Kapolcsi Önkormányzat Képviselő-testülete

Márvány Gyuláné	polgármester
Orsós János	alpolgármester, CKÖ elnöke
Mohos Attila	képviselő

Távolmaradását előzetesen bejelentette:

Tóth Attila	képviselő
Szabó István	képviselő

Vigántpetendi Önkormányzat Képviselő-testülete:

Marton Istvánné	polgármester
Ács Lászlóné	alpolgármester
Nagy Péterné	képviselő

Távolmaradását előzetesen bejelentette

Kandikó Ferencné	képviselő
Farkas Károly	képviselő
Nemoda István	külsős alpolgármester

Jegyzőkönyv hitelesítők:

Hárshegyi József	polgármester
Stark Sándor	polgármester
Mohos József	alpolgármester
Márvány Gyuláné	polgármester
Marton Istvánné	polgármester
Takács Lászlóné	jegyző

Jegyzőkönyvvezető:

Bati Istvánné

Hárshegyi József polgármester köszöntötte a képviselőket, a Bakonykarszt Zrt. képviselőit. Megállapította, hogy mind az öt Képviselő-testület határozatképes, hisz Monostorapáti község Képviselő-testületének 7 tagjából 5 fő, Hegyesd község Képviselő-testületének 5 tagjából 4 fő, Taliándörögdi község Képviselő-testületének 5 tagjából 3 fő, Kapolcs község Képviselő-testületének 5 tagjából 3 fő, Vigántpetend község Képviselő-testületének 5 tagjából 4 fő jelen van, így az ülést megnyitotta.

Javasolta, a kiküldött meghívóban szereplő napirend elfogadását.

Képviselő-testület tagjai a javaslattal egyetértettek, határozathozatal nélkül, egyhangúlag elfogadták az alábbi:

N a p i r e n d e t : 1./ Vízi-közmű vagyon vagyonkezelési és vagyónátadási szerződésének jóváhagyása.

Előadó: Hárshegyi József
polgármester

1. Napirend

Hárshegyi József polgármester elmondta, vízi-közmű törvény rendelkezései alapján az önkormányzatok már döntöttek a vízi-közmű vagyon átháramoltatásáról. A Veszprém és Térsége Szennyvízelvezetési és –kezelési Önkormányzati Társulás tulajdonát képező vagyon 2013. január 1-én az ellátásért felelős önkormányzatok tulajdonába került. A megkeresett főhatóságok állásfoglalása a vagyónátadás jogalapját illetően ellentmondásos volt, melyet a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium 2013. július 23-i állásfoglalása oldott fel. A Társulás a vagyónátadást az önkormányzatokkal ingyenes tulajdonjog átadási szerződések keretében kívánja rendezni. A szerződéstervezeteket a Társulási Tanács szeptemberi ülésén jóváhagyta. Az üzemeltetési szerződés 2013. december 31-el lejár. Az üzemeltetéssel járó feladatokat továbbiakban Vagyonkezelési Szerződés keretében látná el a Bakonykarszt Zrt. A szükséges vagyoneértékelés már folyamatban van. A Vagyonkezelési Szerződéseket a Magyar Energetikai Hivatal hagyja jóvá. A Vagyonkezelési Szerződések tervezetét a Társulási Tanács szintén elfogadta. Most ezeket a szerződéseket kellene a képviselő-testületeknek jóváhagyni.

Kérte a képviselőket mondják el véleményüket, észrevételüket a szerződés tervezetekkel kapcsolatban.

Wind József képviselő szerint a lényegről megint nem beszéltek. Az előterjesztésben az van, hogy a Társulási Tanács megtárgyalta, véleményezte a szerződés-tervezeteket, melyet a Társulási Tanácsban részt vevő polgármesterek mindegyike jónak tartott. Senki nem beszélt arról, hogy mi van a szerződésben. A vagyon átháramoltatásról az Egyetértési Nyilatkozatban – melyet szerinte csak Ő olvasott el egyedül - leírt szöveg alapján első körben úgy döntöttek, hogy állami tulajdonba kerüljön a szennyvíz vagyon, mivel nem látták biztosítva annak fenntarthatóságát. A Monostorapáti képviselő-testület ezt a döntését januári ülésén megváltoztatta, így a vagyon önkormányzati tulajdonba került. Kugler úr ezen az ülésen elmondta a bérleti, üzemeltetési szerződés december 31-ig van. Most a gördülő fejlesztési tervet az önkormányzatoknak kell elkészíteni, az amortizációt az önkormányzatoknak kell biztosítani, de ha majd vagyonkezelési szerződés lesz, mindezen kötelezettség áthárul az üzemeltetőre. Az üzemeltetőnek kell elkészíteni a fejlesztési tervet, annak kell biztosítani a pótlási szükségletet. Ez akkor nagyon jól hangzott. Úgy gondolták, ha megszabadulnak az önkormányzatok a pótlási kötelezettségtől, a rendszer működőképes lehet. Egész addig így gondolta, míg le nem töltött az internetről a Vagyonkezelési Szerződést, de sajnos rájött arra, hogy ugyanott tartanak, mint a tavaly decemberi Egyetértési Nyilatkozatnál. Minden képviselőnek tisztába kell lenni azzal, hogy a vagyon szétszattással a tulajdonosi kötelezettségeket is vállalni kell, melyek rendkívül szigorúak. A Vagyonkezelési szerződésben benne van, hogy mi az a határ, amíg a szolgáltató vállal felelősséget, és milyen határon túl nem vállal. Innen kezdve a felelősség visszaszáll az önkormányzatra, mint tulajdonosra, ezt mindenkinek tudomásul kell venni, még a szerződés aláírása előtt.

Idézett a vagyonkezelői szerződésből: 4/ b. pont a 6. oldalon: *„Vagyonkezelő vállalja, hogy a vagyon felújításáról, korszerűsítéséről, műszaki fejlesztéséről legalább a vagyoni eszközök*

elszámolt értékcsökkenésének a víziközmű szolgáltatási díjbevételekben megtérülő mértékében gondoskodik és e célokra az értékcsökkenésnek megfelelő mértékben tartalékot képez. Ha a vagyoni eszközök elszámolt értékcsökkenésére a víziközmű szolgáltatási díj értékcsökkenési leírás és fejlesztési díjhányada nem nyújt fedezetet a díjhányadot meghaladó mértékű értékcsökkenés vonatkozásában a Vagyonkezelőt nem terheli felújítási, korszerűsítési és műszaki fejlesztési kötelezettség. Ez azt jelenti, hogy legalább az elszámolt értékcsökkenésnek megfelelő pótlást kellene biztosítani ahhoz, hogy fenntartható legyen a projekt. A fenntarthatóság nem egy képzeletbeli dolog, hogy csak mondjuk azt, hogy fenntartható, kötelezettséggel jár a projekt. Az uniós projektek kötelező fenntartása azt jelenti, hogy a projekt életciklusa alatt pótlási, fejlesztési költséget meg kell képezni a díjban, ami most olyan 1000 forint/m³ környékén van, a jelenlegi 100,-Ft-tal szemben. Tehát a szükséges amortizációs díj 10 %-a van csak begyűjtve, az árhatósági kontroll miatt. Tudomásul kell azt is venni, hogy ez egy közműszolgáltatás, amit minden percben biztosítani kell. A szolgáltató ebben az szerződésben azt vállalja, hogy a díjhányadban megtérülő mértékig - 95,-Ft díjhányadig - felszorozva a 60-70 ezer m³-rel, tehát 6-7 millió forint mértékéig vállalja a fejlesztési, korszerűsítési munkálatokat. Az afölötti részre nem vállal kötelezettséget, a 90 %-os pótlási szükségletet az önkormányzatoknak kell biztosítani. Van egy másik bekezdés is, ami ezt megerősíti. A 4/f. pontban rögzítettek alapján „*a Vagyonkezelő köteles a rábízott víziközmű üzemképességének fenntartásáról, a megfelelő üzemeltetésről és karbantartásról, továbbá – a fejlesztési díjhányad és a közüzemi díjban elfogadott értékcsökkenési leírás költségfedezete mértékéig – a felújításról (rekonstrukcióról) és eszközpótlásról jó gazda gondosságával gondoskodni, és erről ötvenként egyszer a Vagyonkezelésbe adónak elszámolni. Amennyiben a díjban megtérülő amortizációs költség-hányad kevesebb, mint a Társaság számviteli politikája szerint saját könyvviteli nyilvántartásában elszámolt értékcsökkenés, úgy a Vagyonkezelőnek a Vagyonkezelésbe adóval szemben fennálló kötelezettsége ezzel a különbséggel évente korrigálandó.* Tehát több esetben is megerősíti azt a szolgáltató, hogy csak addig fogja a pótlást és a felújítást térítésmentesen elvégezni, amíg arra van fedezete. Ha elkészíti az gördülő fejlesztési tervet, abban kimutatja azt, hogy milyen fejlesztési munkálatok várhatók a jövőben, és erre fel is hívja az önkormányzatok figyelmét. A különbözetről is tájékoztatni fogja az önkormányzatokat. Az önkormányzatoknak vagyonkezelési díjat fog fizetni a szolgáltató, az értékesített mennyiség alapján. Ide az is le van írva, amennyiben a díjban megképzett költség-hányad kevesebb, mint amennyi a számviteli politikájában van, korrigálja az Ö kötelezettségeivel szemben a vagyonkezelési díjat. Gyakorlatilag vagyonkezelési díjra az elkövetkező években nem számíthatnak az önkormányzatok, mert minden évben kevesebb az a költség-hányad, ami az amortizációs politikában a szolgáltatónak megvan. Mondhatjuk azt, amit a polgármester úr is többször elmondott, hogy ez soha sem fog tönkre menni, az elkövetkező 10 évben ezzel nem lesz gond, de akkor azt is mondhatjuk, hogy a szolgáltató nem ért hozzá. A szolgáltatónak a vagyonelemre vonatkozó értékcsökkenési leírása nem egy hasra ütő dolog. Nem is a számviteli törvényből van, hanem a szolgáltató évtizedes gyakorlati tapasztalatai alapján, ami szerint megmondja, hogy pl. a gépészeti rendszernek 10 év az élettartama. A 15. évben az önkormányzatok tegyenek le 300 millió forintot a pótlásra, amit az amortizációs díjból nem tudnak összerakni. Most tartanak a 10. évben, bármikor jelentkezhet a pótlási szükséglet. A szolgáltató nem vállal rizikót, a szerződésben ezt rögzíti is. Önkormányzati igény esetén felmutatja a szerződést, amiben le van írva, hogy mit vállalt. A tulajdonos kötelezettsége, hogy a rendszert naprakészen olyan szinten tartsa, hogy el tudja látni a közszolgáltatást. Erre az önkormányzatoknak nem lesz anyagi forrásuk, egyetlen lehetőségük marad, krízis segélyért fordulni a minisztériumhoz. Szerinte a szerződésben leírtak teljesen vállalhatatlanok az önkormányzatok részéről.

A szerződés 6. pontja szerint: *„A felek megállapodnak, hogy a Vagyon kezelő a Vagyonkezelésbe adóknak a vagyonkezelési jog gyakorlásáért, az éves, a csatornaszolgáltatás értékesítés mennyiségétől függő (Ft/m³) megállapított vagyonkezelési díjat fizet. A vagyonkezelésbe adók tulajdonában álló közművek üzembiztonsági okokból szükségessé váló kapacitásbővítő beruházásainak finanszírozási terheire fedezetet nyújtson. Felek a vagyonkezelési díjat legkésőbb tárgyév január 31-ig közösen állapítják meg, annak számlázási ütemezésével együtt, mely jelen szerződés mindenkori 4. sz. mellékletét képezi.*

Van egy súlyos bekezdés, a 11. oldalon, ami jelentheti azt is, ahogy a szolgáltató aláírja a szerződést, azon nyomban szerződésszegést fog elkövetni. *„Felek megállapodnak abban, hogy a Vagyonkezelő hosszabb időszakot tekintve, de legalább a vagyonelemre jellemző amortizációs időszakonként gondoskodik az amortizációs forrásképződés és forrásfelhasználás egyensúlyáról.*” Ez azt jelenti, hogy a szolgáltató azt a fejlesztési összeget ami kell a rendszer pótlásához mindig biztosítani fogja. Szerinte ezt nem tudja biztosítani, mert a központi árszabályozás miatt csak minimális fejlesztési díjat tud berakni, és senki nem teszi hozzá a különbözetet. Nincs beleírva, hogy Veszprém és Zirc pótolni fogja a szükségletet. Az van ideírva, hogy Ő gondoskodik arról, hogy a forrás rendelkezésre álljon. Ezt nem tudja biztosítani, hisz a 100 %-os amortizációs díjjal szemben csak 10 % áll rendelkezésre. A 90 %-ot a tulajdonos önkormányzatoknak, költségvetésük terhére kell majd kipótolniuk. Az önkormányzatoknak nincs 300 millió forintjuk, és bármikor szükség lehet rá, honnan fogják ezt előteremteni? 2009-ben elment a Bakonykarszt Zrt. gazdasági igazgatójához - aki az akkori amortizációs számítást készítette – kikérte minden vagyonelemre az értéket, és a leírási kulcsokat, amit a szolgáltató állapít meg a használhatóság, a valós élettartam figyelembe vételével. Az irányítástechnikára az adott élettartam alatt 45 millió, a gépészetnek 293 millió, a villamos rendszernek 48 millió, az építményeknek 905 millió az induló értéke. A csőrendszer lehet, hogy nem megy tönkre a földbe, de tönkre mehet az irányítástechnika, a gépészet, aminek értéke 386 millió forint. Ez a költség igény a 10. év végén jelentkezhet az önkormányzatoknál. Ki fogja ezt kifizetni? Miért jó ez az önkormányzatoknak? Miért kell a következő 30 évben egy olyan rendszert működtetni, ami miatt az önkormányzatok csődbe mehetnek, hisz a tulajdonosnak kell minden problémát megoldani. A szolgáltató csak addig vállal erre kötelezettséget, amíg van erre pénz, a felette lévőre a tulajdonosnak kell kötelezettséget vállalni, hisz ez van a szerződésben. Lehet itt hitegetni szóbeli ígérekkel, de a lényeg az marad, ami le van írva. Amennyiben a két szerződő fél között jogvitára kerül sor, az aláírt szerződés lesz a mérvadó, nem az ami szóban elhangzott, arra senki nem hivatkozhat. Amennyiben a képviselő-testület nem tudja a leírt szerződést értelmezni, kérjen a testület erre vonatkozóan hatósági állásfoglalást. Keresse meg a Magyar Energetikai Közmű-szabályozási Hivatalt, kérjen rá egy hatástanulmányt. Meg kell kérni minősítsék, hogy mennyire életképes ez a rendszer. Mennyire tudja az 5 önkormányzat, az 1300 bekötéssel ezt a nagy kötelezettséget vállalni. Ha nem tudják a képviselők eldönteni, hogy a szerződésben mi van benn, kérjenek segítséget az értelmezéshez. Kéri a képviselőket, a település érdekében forduljanak a hatósághoz, és kérjenek állásfoglalást még a döntés előtt, hogy mennyire lesz ez a projekt fenntartható. Tudomásul kell venni azt is, hogy a rezsicsökkentés egy kétélű fegyver. Az EU csatlakozás óta nagyon sok beruházás történt. Többségük a Kohéziós Alapból nyert támogatással épült meg, mindegyik fenntartása kötelezettséggel terhelt. A központi árszabályozás miatti díjbevételek, éppen csak elég az üzemeltetésre, az amortizációra már nem tudnak tartalékot képezni. A Magyar Államnak két-három éven belül ezermilliárdos költségvetési kiadása lesz a pótlásra vonatkozóan, vagy visszafizetési kötelezettsége lesz az Unió felé, és ezt a visszafizetési kötelezettséget az önkormányzatokra fogja ráterhelni. Meg kellene most már ezt érteni a falu érdekében. Úgy érzi a képviselők nem veszik a fáradságot, hogy elolvassák az előterjesztéseket. Az Egyetértési Nyilatkozatnál is ez volt a jellemző, nem tudták az abban foglaltakat értelmezni.

Szerinte a lehetőség még mindig meg van arra, hogy átadják állami tulajdonba. Jó példa erre az iskola. Amikor úgy látták, hogy nem tudják az iskolát fenntartani, átadták az államnak, és semmi probléma nincs vele, jól működik. A településnek teljesen mindegy, hogy ki a szolgáltató. Akinek nem mindegy az a szolgáltató és a Társulás. A polgármestereknek a településük érdekét kell hogy nézzék. Nem dönthetnek meggondolatlanul, rizikót vállalva szóbeli ígéretekre alapozva. Ha mégis megszavazza a testület, a döntéstől függetlenül népszavazást kezdeményeznek, melynek eredménye kötelező érvényű az önkormányzatra nézve. Nagyon nagy a tét. Önkormányzati csőd fenyeget, ha ez a szerződés aláírásra kerül. Decemberi tárgyalásnál biztosítékot kért az önkormányzatnak, amit nem kapott meg, csak ígéret hangzott el. Kérte azt a Társulási Megállapodást, melyben az egyetemlegesség le van írva, és mi az eljárásrend az egyetemlegességre vonatkozóan. Ha valamelyik önkormányzat bajba kerül, a többi önkormányzat - Zirc, Veszprém - hogyan fog segíteni. Válaszként kapott egy levelet, melyben a Ptk-ból idéznek az egyetemlegességre vonatkozóan. A hét önkormányzat egyetemlegesen kötelezett a szolgáltató, illetve az Unió felé, egy önkormányzat is tudja a kötelezettséget teljesíteni, de utána behajtja a többi önkormányzaton. Veszprém megteheti azt, hogy a kötelezettséget kifizeti, és utána a többi önkormányzatnak vagyonarányosan, vagy a megállapodásban szereplő módon meg kell fizetni. Nincs biztosítéka az önkormányzatoknak arra, hogyan zajlanak majd ezek a folyamatok. Ez a szerződés az önkormányzatokra nézve semmit nem ér.

Polgár László képviselő elmondta a decemberi ülésre úgy ment el, hogy elolvasta az Egyetértési Nyilatkozatot, amiben egyértelműen az szerepel, hogy a három térség külön-külön felel az amortizáció megképzéséért, a működőképesség fenntartásáért, erről tájékoztatta a falu lakosságát is. Január 3-i ülésen arról ment a vita, hogy 45 ezer m³ az éves teljesítmény, 105,- Ft a bérleti díj, aminek egységesnek kellene lenni, de nem az, Veszprémnek kevesebb. A tanult emberek közül senki sem vetette fel, hogy 4,5 millió forintból nem lehet fenntartani a rendszert, honnan veszik a hiányzó pénzt, miből lehet finanszírozni a szükséges pótlásokat. Nem szabad ennyire felelőtlenül gondolkodni. Most is azt mondja, ne írják alá a szerződést, adják át a Magyar Államnak. Majd az állam kivizsgálja a projekttel kapcsolatos visszáságokat, miért épült ilyen nagy kapacitású szennyvíztelep.

Gulyás Erzsébet alpolgármester elmondta, tiszteletre méltónak tartja, hogy Wind József és Polgár László képviselők ennyire szem előtt tartják a falu érdekeit. Szerinte Wind József képviselő az amortizációs kérdést nem igazán jól érti. A könyvelésben amortizációt kell képezni a számviteli törvényben szabályozott módon. Meghatározza, hogy milyen fajta gépeket, mennyi idő alatt célszerű leírni. Ezeket az összegeket a könyvelésben költségként kell megjeleníteni. Ez nem azt jelenti, hogy az értékcsökkenési amortizációt egy külön pénztárba beleteszik, és abból kell kifizetni a felmerülő javítási költségeket, vagy ha szükséges, a cserét. Ez azt jelenti, hogy az adott gépnek az értékét a könyvelésben az elhasználódás mértékével csökkentve tartják nyilván, hogy a könyvelés a valós képet mutassa. Úgy gondolja, ha az amortizációs díj benne van a vízdíjba, és elkülönítve kezelik, az az aktuálisan felmerülő javítási költségekre szolgál. Nem valószínű, hogy a beruházás gépparkja egyszerre romlik el. Amennyiben mégis így történne vis major alaphoz fordulhatnának segítségért. A folyamatos karbantartások fedezésére a beszédett és elkülönített pénzek elegendőek. Ha egy szivattyú elromlik és ki kell cserélni, az új szivattyú, új beruházásnak minősül, újonnan kell megvenni, a régit pedig le kell selejtezni. Nem mondja azt senki, hogy az elromlott szivattyút a befizetett díjból kell megvásárolni. A beszerzéshez szükséges pénzforrást meg kell keresni. Szerinte az amortizáció megértése körül van probléma, és túl van egy kicsit dimenzionálva.

Polgár László képviselő megkérdezte Radács Attilától a Bakonykarszt Zrt. képviselőjétől, meg kell –e képezni az értékcsökkenést, a beruházási értéknek megfelelően, vagy nem? A

Kohéziós Alaptól csak az 50000 lélekszám feletti települések kaphattak támogatást. Az itt lévő öt település 2750 lakosával soha nem kaphatott volna 75 %-os támogatást, ha önállóan pályáznak, csak Veszprémmel és Zircel volt esélyük. Így alakult ki a két társulás, az itteni öt település, valamint Zirc és Veszprém. Úgy tudja, hogy az értékcsökkenést beruházási érték arányosan, inflációval növelten, indexálva minden évben, ÁFA-val növelten, meg kell képezni, 2037-ig 2,1 milliárd forintot. A Kohéziós Alapból egy beruházásra csak egyszer lehet pénzt kapni. Amennyiben ez úgy van, ahogy Ő gondolja, a szerződést nem szabad aláírni. Az Egyetértési Nyilatkozatban nincs rögzítve, hogy a fenntartásért egyetemleges felelősség terheli mind a 7 települést.

Wind József képviselő szerint Gulyás Erzsébet alpolgármester, mint számviteli szakember, a számviteli törvény szabályai szerint értelmezi az értékcsökkenés kérdését. Az értékcsökkenést mindenhol a használati idő szerint számolják. A 10 éves használati idő a gépészetre vonatkozóan nem irreális. A 30 éves életciklus alatt, háromszor kell ezzel számolni. Ez azt jelenti, hogy a 300 millió forint fizetési kötelezettség a 30 év alatt háromszor is jelentkezhet. De ha csak egyszer hibásodik meg a 20 év alatt, akkor sem tudják biztosítani a pótláshoz szükséges költségeket. Nem hiszi azt, hogy a műszaki igazgató ki merné jelenteni, hogy a gépészet, a villamosság, vagy az irányítás technika az elkövetkező 15 évben nem fog tönkre menni. Amíg írásban nem nyilatkoznak arról, hogy egyik sem megy tönkre, addig nem tudja elfogadni ezt a szerződést. A szolgáltatónak is kellene kockázatot vállalni. A jelenlegi szerződés csak az önkormányzatokra ír elő kötelezettséget. A szolgáltató szóbeli tájékoztatójában nem ad a képviselő-testület döntéséhez olyan információkat, ami esetleg megváltoztatná a testület döntését. Kérte a műszaki igazgatót mondja meg, hogy az általuk alkalmazott értékcsökkenési leírás nem reális, légből kapott, nem kell összegyűjteni, szerinte az törvényi kötelezettség. Az a kormányrendelet még mai napon is érvényben van, mely szerint az elszámolt értékcsökkenésnek megfelelő fejlesztési díjhányadot össze kell gyűjteni. A képviselő-testület törvénysértést követel el azzal, hogy nem a szükséges amortizációs díjat építette bele a díjba. Amennyiben nincs szükség ilyen mértékű amortizációs díjra, azt is rögzíteni kell a szerződésben. Amennyiben a képviselők nem tudnak dönteni, kérjenek az Energetikai Hivataltól egy hatástanulmányt arra vonatkozóan, hogy az önkormányzatok számára ez a szerződés vállalható –e.

Radács Attila Bakonykarszt Zrt. műszaki igazgatója Polgár László két kérdésére válaszolva elmondta, hogy igen, kell amortizációs díjat megállapítani.

Polgár László képviselő kérte, hogy egyértelmű számokat mondjon. Mennyit kell fizetni? Ezt írásban is rögzítsék.

Radács Attila a másik kérdésére válaszolva elmondta, hogy nem kell 30 év múlva 2,1 milliárd forintot fizetni. Wind József felvetésére ismertette a beruházás előzményeit. A beruházásban hét település vett részt, a támogatási szerződést mind a 7 település aláírta 2005-ben, melyben egy egyetemleges felelősség lett megállapítva, feltételezve, hogy a 7 település, illetve a társulás együtt marad hosszabb ideig. 2011. évben azonban hoztak egy víziközmű szolgáltatási törvényt. A törvényalkotók ezt a társulási formát valamilyen okból nem tartották megfelelőnek, ezért úgy szabályozták, hogy a víziközmű vagyont nem kerülhet társulás tulajdonában, annak vissza kell kerülnie az önkormányzatok tulajdonába. Erre készítették el tavaly decemberben az Egyetértési Nyilatkozatot, és a Bérüzemeltetési Szerződést. Több főhatóságtól kértek állásfoglalást arra vonatkozóan, hogyan járjanak el a visszaháramoltatással kapcsolatban. Két hatóság nyilatkozata alapján készítették el az Egyetértési Nyilatkozatot a szennyvíz vagyont visszaháramoltatásáról. Úgy gondolták minden rendben lesz, de a NAV az idei év nyarán küldött egy levelet, melyben tájékoztatták Őket arról, hogy még sem úgy kell átháramoltatni a vagyont, hanem a törvény szerint egy szerződéses formában kell ingyenesen átadni az önkormányzatoknak. Azért vannak most itt,

hogy nem az Egyetértési Nyilatkozat lesz, hanem Vagyonátadási Szerződés, ami szintén ingyenesen, csak a papírforma más. A második kérdésre bonyolultabb a válasz, hisz a jogszabályok folyamatosan változtak, és mindig a hatályos szabályok szerint kellett eljárni. Amikor elkészült a beruházás kötöttek egy bérleti üzemeltetési szerződést, mert akkor azt mondták csak ezt lehet kötni, és csak 5 évre, hosszabb időre nem. Itt került elő az amortizáció kérdése is, illetve annak számítási módja, annak beépítése a díjba. Ez az öt év most fog lejárni 2014. január 31-én, ezért új szerződést kell kötni. A Társulás úgy gondolta, hogy a további üzemeltetést Vagyonkezelési Szerződés formájában lássák el. Itt is mint a többi településen megképződik az amortizációs forrás, melyből lehet majd fedezni a felújítási szükségletet. Nem beszélnek fenntartásról, karbantartásról, javításról, hisz az mind a díj része. Csak a felújításokról kell beszélni, amire az amortizációs forrás szolgál. De a törvény azt is kimondja, ha szerződésmódosításra kerül sor, előzetesen vagyonértékelést kell végezteni. A vagyonértékelés most folyik. Ez a vagyonértékelés lesz az alapja a következő évtől induló értékcsökkenésnek. Amit a vagyonértékelő, műszaki szakemberek kihoznak vagyonértéket, és kiszámolják az értékcsökkenést, az lesz talán az alapja a díjban megjelenő értékcsökkenésnek. Azért mondja azt, hogy „talán”, mert a törvény az önkormányzatok kezéből kivette a díjmegállapítás felelősségét. Ezzel együtt kivette annak a felelősségét is, hogy a felújítási források hogyan képződhetnek meg a díjban. Ebben a pillanatban sem a Bakonykarszt Zrt-nek, sem az öt településnek, illetve Veszprémnek és Zircnek nincs hatása arra, hogy a szolgáltatási díjban milyen fejlesztési források épülnek be. Erről egyedül a Nemzeti Fejlesztési Miniszter, egy személyben jogosult dönteni. A díj mértékének előterjesztője a MEH. Ez a szerv fogja megállapítani a vagyonértékelés alapján, hogy ezen az öt falus rendszeren mennyi lesz az amortizációs díj. Hogy mennyi lesz, ezt most senki nem tudja. Wind Józsefnek abban teljesen igaza van, hogy egy normakontrollnak kell ezt alávetni. Bejelentheti, hogy ezt már meg is indították. Sem a szerződést, sem a vagyonértékelést, ami most készül, nem tudják felhasználni anélkül, hogy a Közmű szabályozási hivatal ezt ne vizsgálná. Mind a Vagyonkezelési Szerződést, mind az Egyetértési Nyilatkozatot már korábban benyújtották a hivatalnak, és Ők fogják megmondani, hogy milyen díjat fog kapni az öt falus egység. A díj nagyságára vonatkozóan senki nem tud mondani semmit, még díj javaslatot sem tehetnek, csak adatot szolgáltatnak. Amennyiben úgy döntenek, hogy az állam tulajdonába kerüljön a vagyon, tudni kell azt, hogy a DRV-nél ami állami cég, 1,5-szer többbe kerül a csatornadíj, mint a Bakonykarszt Zrt-nél. A DRV. is csak adatot szolgáltat az Energia hivatalnak, a díjat ugyan úgy az NFM állapítja meg, tehát a díj szempontjából ugyanazt az eredményt fogják elérni. Az egyetemlegességre vonatkozó megállapodás, amelyet Wind úr keres, a 2005-ben aláírt Támogatási Szerződésben van rögzítve. Ennek a Támogatási Szerződésnek a módosítását, ami az új felállásra vonatkozik, - a Társulás és köztük jött létre – kb. 4 hónappal ezelőtt küldték el, azóta még választ nem érkezett. Azt az információt kapták, hogy több Kohéziós Alapos program futott Magyarországon, ezért egységesíteni fogják az összes Kohéziós Alapos programnak ezt a módosítását, tehát ez a szerződés mindenkinek egyforma lesz. Szerinte a jelenlegi helyzetben teljesen mindegy, hogy az önkormányzat, vagy az állam a tulajdonosa ennek a vagyonnak. Az amortizációnak a díjba épített hányadát, valamint azt, hogy a felújításhoz szükséges fedezet hogyan lesz előteremtve, mindenképpen az állam fogja meghatározni. Hogy szükség lesz –e az elkövetkező években 300 milliós felújításra, erre nem tud választ adni. Az elmúlt 20-22 éves szakmai tapasztalatai alapján csak azt tudja mondani, hogy olyanra még nem volt példa, hogy egyszerre tönkre menjen minden gép.

Wind József képviselő elmondta, hogy a pályázati anyaghoz készült egy költség-haszon elemzés, ezzel mindenki tisztába van. A projektnek megtérülőnek kell lenni, ami azt jelenti, hogy a 2037-ig kifizetett nettó cash flow megtérül a beruházás teljes költségére vonatkozóan. Tehát a teljes investíciót az amortizációban újra kell képezni az inflációs hatásokkal együtt.

Ez benne van a pályázati anyagban. A záró CBA-ban már egy alacsonyabb amortizációval számolnak. Szerinte sok mindenről beszélt Radács úr, a lényegről azonban nem. Egyetlen egy kiegészítéssel megelégedne, ha a szerződésbe bele vennék azt, hogy - a díjhányadban megtérült fejlesztési tartalék, ami a felújításra van - a fölötte lévő összegre a tulajdonos nem vállal kötelezettséget. Bármikor bármi tönkre menne, az önkormányzatoknak nem keletkezik fizetési kötelezettségük. Biztosítékot szeretne, még pedig írásban. Szerinte ezt bele kell foglalni a szerződésbe. Most az van benn, hogy a szolgáltató csak addig vállal kötelezettséget, amíg van a fejlesztési díjhányadban képzett tartalékra fedezet, a fölöltre nem. Ez van benn a szerződésben. Bele kell írni a szerződésben, hogy afölött a díj fölött, amit az amortizációs díjban megképeznek pótlásra, költségviselésre az önkormányzatok nem kötelezhetőek. Ha ez bekerül már vagy egy biztosítékuk a sok kötelezettséggel szemben. A normakontroll csak egy dolog. A közmű szabályozási hivatal csak formailag nézi meg a szerződéseket, azt vizsgálja, hogy az megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, azt nem néz meg mi van mögötte. Nem vizsgálja, hogy ez a 1300 bekötés 2,1 milliárdos investícióval mekkora amortizációt fog jelenteni. Az szerinte félre tájékoztatás, hogy úgy állapítja meg az Energetikai Hivatal az amortizációt, hogy ha mi vagyunk a tulajdonosok, akkor valóban az értékesített mennyiség alapján fog egy valószínűleg magasabb amortizációt megállapítani, mint abban az esetben, ha állami tulajdonba kerül. Amennyiben állami tulajdonba kerül, akkor a 8 millió adófizető között oszlik meg az amortizáció, mert nem ez lesz az egyetlen állami tulajdonban lévő közmű, hanem több, és mindegyiknél az amortizációt az akkori költségvetésnek kell majd kifizetnie, így a fenntartási kötelezettség is biztosítva lesz.

Radács Attila elmondta, nincs tapasztalata arról, hogy eddig hány önkormányzat fordult krízis segélyért az államhoz, és nem is érti igazán ezt a felvetést. Wind úr hozzászólására reagálva elmondta, nincs arra feljogosítva, hogy a szerződés tervezetét az önkormányzat igényei szerint kiegészítse, illetve kijavítsa. Természetesnek tartja, hogy a tulajdonosnak kell gondoskodni vagyonnal kapcsolatos fenntartásokról.

Wind József képviselő szerint most jelentette ki a szolgáltató képviselője, hogy a tulajdonosnak kell gondoskodni a fenntartásról. Jelenleg a fejlesztési forrásnak csak a 10 %-a áll rendelkezésre az amortizációs díjban. A fennmaradó 90 %-ot az önkormányzatoknak kell biztosítani. A felújítási, kiadási költségfedezethez szükséges az az elvileg betervezett, fejlesztési forrás, aminek a gyakorlati tapasztalatok alapján szükséges életciklusára vonatkozó fedezet meglegyen. Lehet azt mondani, hogy 20 évig nem lesz gond, de a most elhangzottak szerint minden fölöltre lévő költséget az önkormányzatoknak kell kifizetnie.

Radács Attila elmondta, amikor az első díjkalkuláció készült nem volt a díj megállapításra vonatkozóan ilyen szigorú szabályozás. Az akkori szabályozás szerint CBA számítást kellett csinálni, ami azt mutatta, hogy ennek 30 év alatt meg kell térülni. Ebben a beruházásban olyan cső anyagok lettek lefektetve, ami 100-150 évet is kibír. A műanyag csövek élettartama minimálisan is 50-60 év. Nem fog most Wind úrral vitatkozni, mert nincs értelme. Folyamatban van a vagyonértékelés, ami alapján majd meghatározzák a szakértők, hogy a vagyona mennyi amortizációs forrást kell biztosítani. Az is lehetséges, hogy a hegyesdi agglomeráció amortizációját majd a Magyarországon élő 10 millió embernek kell kifizetnie, de szerinte akkor országos szinten egységes díjnak kellene lenni. Minden elképzelhető, a leendő díj képzésének módját senki nem ismeri, 2014. szeptemberében kérnek tőlük először adatot erre vonatkozóan. Úgy gondolja ebben a szerződésben semmi féle csapda nincs.

Polgár László képviselő elmondta, amikor 2009-ben szembesült azzal, hogy bérleti díjként 322,10 Ft szerepel a számlába, bement a polgármester úrhoz, és megkérdezte mi az. Azt válaszolta, hogy az egy trükk, csak így lehet pénzt visszaigényelni. Egyéb magyarázatot nem kapott. A községben tartott lakossági fórumon megjelent Mazák György a társulás akkori elnöke, aki elmondta, hogy az itt lévő öt település nem várhatja el, hogy Veszprém városa

fizesse meg az amortizációs díjat, annak ellenére, hogy a Társulási szerződésben az amortizációs díjképzésre vonatkozóan egyetemleges felelősség van rögzítve, és egységes amortizációs díj. Ami szerinte annyit jelent, hogy erre a projektre vonatkozóan – és nem Veszprémben, illetve Zircen előző években megvalósult beruházásokra – kell egységes amortizációs díjat megállapítani. Ezt a társulási szerződést az érintett település minden polgármestere aláírta. A számokat le lehet ellenőrizni. A legegyszerűbb lenne, ha átadnák a vagyont az államnak. A jelenlegi formájában nem tudja elfogadni a szerződést, csak azzal a kitéttel, ha Veszprém és Zirc továbbra is fogja a kezünket, mint ahogy ez a 2005-ös Társulási Megállapodásban is rögzítve van.

Wind József képviselő kérte a képviselőket, hogy ne döntsenek addig, amíg a szerződésre vonatkozóan nem kérnek egy állásfoglalást. Javasolta meghívni testületi ülésre az Energetikai Hivatal egy munkatársát, aki kívülállóként tudna segítséget adni a szerződés értelmezésében.

Márvány Gyuláné polgármester szerint a Bakonykarszt Zrt. eddig is tisztességesen, becsületesen utána járt a dolgoknak beleértve az Energetikai Hivatalt is, ezután is megbízik szakértelmükben.

Mohos József alpolgármester Taliándörögdi község Képviselő-testület véleményének kialakításához kért 5 perc szünetet elrendelni.

Képviselő-testületek a kérést támogatták.

Hárshegyi József polgármester 18.55 órakor 5 perc szünetet rendelt el.

Az ülés 19.00 órakor folytatódott.

Mohos József alpolgármester elmondta, hogy több taliándörögdi lakos megkereste és jelezték, hogy kételyeik vannak a vagyoni átadással kapcsolatban, ezért úgy döntött a képviselő-testület, hogy szeretnék ha az Energetikai Hivataltól lejönne egy munkatárs, akinek személy szerint, személyesen is feltehetnék a kérdéseket. Ezt követően szeretnék csak dönteni. Úgy gondolják, nekik elsősorban a falu érdekeit kell szem előtt tartani.

Hárshegyi József polgármester elmondta a döntés elhalasztásáról nem kell szavazni, hisz ha az egyik település nem ért egyet a szerződés aláírásával, nincs miről vitatkozni. Megkeresik az Energetikai Hivatalt és segítséget kérnek. A lényeg az, hogy férjenek bele az időbe, hisz 2014. január 31-ig van szolgáltatási szerződés a Bakonykarszt Zrt-vel.

Megköszönte a képviselők részvételét, az ülést 19.05 órakor bezárta.

Kmf.

Hárshegyi József
polgármester

Stark Sándor
polgármester

Márvány Gyuláné
polgármester

Marton Istvánné
polgármester

Mohos József
alpolgármester

Takács Lászlóné
jegyző